

Kromgruppen

Per Gradin, Olof Ahlström, Bror Högbom, Toni Nieminen

Gamla spårvagnshallarna i Sundsvall, numera Eurokakel
18/12-7/1 2005

På hösten 1952 ställdes spårvägstrafiken in i Sundsvall. En epok var över och nu skulle kollektivtrafiken enbart ske genom motordrivna fordon som rullade på gummidäck. En ny modern tid hade randats! Nu idag har de gamla fina spårvagnshallarna tagits över av en firma som säljer kakel, badkar och andra nödvändiga saker. I en av hallarna, som har en öppen rymd har man hängt ett femtontal verk, som trots viss kakelexponering ändå fungerar rätt bra ihop.

Olof Ahlström är utbildad vid Umeå konstskola men kommer ursprungligen från Örnköldsvikstrakten. Efter ha varit bosatt i Sundsvall några år läste han i tidningen(volym) att några yngre personer hade hyrt en ateljé och bildat en konstnärsgrupp. Han beslöt att kontakta dem och på den vägen är det. Det han visar är två stycken rätt stora bilder i akryl som han kallar för "Studier". Den ena har vattenspeglingar och dess föränderliga uppbyggnader av linjer och former som motiv. Den andra bilden banar sig in i trädens värld, söker sig fram i rummet och är påträngande nära. Båda bilderna utgår från ett intresse för strukturer där närheten till naturen är den pådrivande kraften. Hans övriga två bilder har mer av ljuskänsla och tradition över sig. Utgår mer från utsikter och kallas mycket riktigt för "Vyer". I en postmodernistisk tid kan landskapet vara lite av ett minerat område att vandra i. Det vill säga om ens utgångspunkter först och främst inte är dekonstruktion utan istället innehåller andra viktiga delar, t.ex. om bildens språkliga uttryck. I Olof Ahlströms och Per Gradins bilder fungerar naturen som en inspirationskälla, som något att befinna sig i, att fånga in en känsla från. Utgångspunkter som senare leder in till nya utforskade områden. Gradins enda bild på utställningen är just en sådan målning. Ett landskap där det naturalistiska har fått stryka på foten för en mer obestämd egenart. Ett trädets transparanta form står mot en skog av överklighet där autonoma färgskikt och linjer lever ett eget liv. Drömskt, och sig själv nog. Toni Nieminen är liksom de övriga tre utbildad vid konstskolan i Sundsvall. Han arbetar med en direkt rörelse där det motoriska momentet är viktigt. Metalliska, halvcirkulära former med spetsiga uttryck radas upp med pastellkritan. I ena fallet med ordning och behärskning, i det andra verkar det ha släppt, vilket inverkar på ordningen av bilden. Man kan även se hur olika skeenden befinner sig i, och tar sig fram i bilden. Förutom de två stora (ca. 120 x 160 cm.) bilderna finns ett par mindre pasteller med på utställningen. Båda är spontana skisser, fulla av liv.

Bror Högbom har fotografiska utgångspunkter i sin serie med monokroma silverblå offsettryck. Det är ursprungligen tidningsklipp från 1930-talet där innehållet handlar om boxning, men kan även ses som metaforer över livet självt där man som han säger: -ibland får gå en match där det finns både motståndare och publik. Hans största målning blickar tillbaka på de egna rötterna från Dalarna. Ursprungligen ett fotografi från slutet av 1800-talet där hans släktingar poserar iförda folkdräkter. I bilden är de nästan gömda under en tunn lasyr, men uppstickande färger och konturer gör att de ändå kommer nära. I målningen finns en vilja att kommentera en tradition men även en känsla för samtiden. Det är också något som kan sammanfatta hela Kromgruppens utställning.

Jan Grubb